

ELŐFIZETÉSI DIJ :

Egész évre 5 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő :

SZIKRA

KIADÓHIVATAL :

Kossuth-utca 3 szám.

Megjelen: minden vasárnap.

Foly a vita nagyban . . .

*Foly a vita nagyban, hogy a parlamentbe,
Az ellenzék bemegy, avagy mért nem ment be.
Tenéked tán mindegy, fejed belejábul,
Nem kérsz már a mai szenypolitikábul.
Te csak azt tudod, hogy majdnem meghalsz éhen,
S ezalatt as urak veszekszenek szépen . . .
Mint a hold, fogy s telik újra a párkassza.
Nincs már leleplezés, mely ezt megakassza.
És a többségnek, szent nemzeti munkája
Abban merül ki, hogy takarót sző rája.
Te is látod, én is, hogy itt mi megy véghez,
Ámde, hogy mi látjuk, az egész mellékes.
Az a fő, hogy Bécsben, a legfelsőbb körben,
Lássák a dolgokat szépítü-tükörben,
Tán jobb is, hogy így van, mert ha véletlenül
Fentrői is látnának úgy leleplezetlenül :
Akkor azok, akik eddig sem szerettek,
Ámde bár gyűlölve, mégis számba vettek :
Mostan megvetéssel nügván rajtunk egyett,
Azt mondanák, pusztulj, te Panama-nemzet.*

Tekintettel a mai viszonyokra, elhatároztam, hogy a raktáromon lévő

mek ruhákat

őszi és téli férfi, fiu és gyermek minden elfogadható árban árusítom. Kérem erről meggyőződni, hogy ez időszert sehol oly olcsón nem vásárolhat, mint nálam.

Gerő Ernő

Debrecen legnagyobb és legolcsóbb férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza

Piac-u.41.

**MENYASZONYI
ÉKSZEREK** meglepő olcsón
SÁNDR ékszerészél

Szikrák.

Révi Nándorral találkozik a kávéházban egyik barátja és a kölcsönös üdvözlések után tréfásan kérdezi meg Révit: Te Nándor! van még valami leleplezni való Debrecenben?

— Hogyne! kiált fel szintén tréfásan Révi — a Kossuth-szobor. Azt majd a tavasszal fogjuk leleplezni.

A város jégpályát fog létesíteni a téli szezonra. Már többekkel tárgyalásokat folytat, hogy engedjék át a fejükben lévő vizet.

Találós kérdésekkel mulattaták egymást a városatyák, kevéssel a közgyűlés előtt.

— Mi az, — teszi fel egyik a kérdést, — amit mindig csinálnak és még se jó?
— Hát a debreceni kövezet!

A viz-vicceknek legtermékenyebb termelője Fehér Gyula drámai színész. Ő tőle származik ez is. Azt mondja Bérczy Ernőnek:

— Vigyáz!

— Mire?

— Ne ülj a kályha mellé!

— Miért??

— Mert — felforr a víz a fejedben.

A Csicsogót a mult este árviz öntötte el. Senki sem tudta az okát. Munkatársunk csolnakon kiutazott és megállapította, hogy azért van az árviz, mert egy talyigásnak bevették a fejét.

Miért hamisítanak manapság? Tejet, vaját, turót, cukrot, kávé, teát és a fejekben lévő vizet.

Beóthy Zsolt a mult vasárnap a magyar lángelméről tartott előadást. Nagyon sok közéleti nagyság jelent meg ott. Abban a hiszemben voltak, hogy Beóthy róluk olvas fel. Tévedés volt!

Ebesen nagyon boldogok lehetnek az emberek. Ebesi víz van a fejükben.

A vízvezetéket elzárták, mert tifusz-bacillusok vannak benne. Ez azonban nem aggasztja az embereket. Legfeljebb a fejükben lévő vizet használják.

Uri-divat cikkek és utazási kellékek

Aszmann Ferencnél. DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

DICSŐSÉG.

— Nagyszerűen lefőztem Krauszékát.

— Hogyan?

— Az őzsúrjukon két nő lett rosszul, de nálam akkora volt a tolongás, hogy hat hölgyet kellett friss levegőre vinni és egyikhez a mentőket kellett hivatnunk.

Szabolcsi rovás.

A két Dezső vármegyében Ujfalusy pártja került ki győztesen. Mikor azt tapasztalta, hogy ma már a párduc bőroket is — engedelmes bárányok viselik.

A tanulók megyegyűlésre gyűltek össze. Tele volt a szájuk panasszal, ami nem csoda így — téli időben

A Szabolcsi Hirlap és a Nyirvidék se-hogy sem tud jó barátságban lenni. Bizgatja őket az „ezeréves tradíció és a 400 éves szenvedés“.

A főgimnázium tanárt keres, pedig az ifjuság nem sürgeti a Porubszky állásának a betöltését.

Nyiregyházán népkonyhát állítanak Dologházról is kellene egyidejűleg gondoskodni, mert a könnyű élet lohajtja a munkaszeretetet.

A leány-egylet haccacaréval kezdi meg az évadot. Szép dolog, szó sincs róla, de azért a házasulandók ennek dacára a — komoly lányokat keresik.

Morauszky tanár jubilleumán vette észre, hogy ő már még se olyan fiatal — mint amilyennek érzi magát.

A footballisták még mindig rugják a labdát. A csipős ősön pedig nem ártana már nekik — begombólkózni.

Hölgyek és urak

Szörme garnitúráikat hol szerez-
zék be. SZENT-ANNA 3. sz. alatt

??

Végh Gyula

szücsmesternél.

Debreczeni színészel.

Nagy Aranka, a szintársulat koloratur énekesnője a Madarász előadásán óriási toll-fejdisszel jelent meg a színpadon.

— Abajos primadonna, — kiált fel egy rajongója — ime megtollasodtál Debreczenben.

Rónai, Magdas és Kassai pompás figurát csináltak a Boccaccio operett előadásán.

— Na, — kiált fel egy habitué, — a hol ilyen kitűnő három komikus van, ott könnyű eljátszani Lupácius Vagabundust, vagy a három jó madárt!

Amióta Kovács Miksa karmester foglalkozik a kar tanításával is, azóta fényes sikereket arat a kar. Hát a kar jó karban is van a Kovács Miksa kezeiben.

Azt beszélék Fehér Gyuláról, a szintársulat jellem színészeről a kávéházban:

— Te Gyula, mikor adják elő az Egy milliót.

Fehér Gyula szokott komolysággal válaszol:

— Nem lehet barátom, még csak az egy van még, majd ha meglesz a millió is.

A Madarász került színre a napokban s Mezei Béla sóhajtva mondotta: Hja még madarat is könnyebb ma fogni, mint községet.

Zsfolt ház volt a Vasgyárosra. Ezt nem emésztette meg az idő vasfoga sem.

Fehér Gyula folyton viz-vicekkel Vadast, aki megfogadta ugyan, hogy többet nem ugrik be, de azért mindig benn van a — vízben. A napokban is Fehér Gyula berontott a Vadas öltözőjébe s egy dráma hőshöz illő kitörésekkel támadta meg:

— Ez még sem járja! Betöröm a fedet! — rivalt rá.

— Miért? — kérdezte meglepetten Vadas.

— Hogy árvíz legyen Debreczenben — mondta Fehér és — elszaladt.

Bérczy Ernő a napokban folytonosan szédülésről panaszkodott. Fehér Gyula utánajárt a dolognak s megállapította, hogy Bérczy egy pipát kapott ajándékba.

Az emeletös embőr szellemös kiszóllásai.

Engödelmet kérök!

Csak ez a Révi Náci ne hozta volna elő a közgyűlésön a biztosítási proviziót, mer' mán mögént panamát kajabáltak a nagyszájuak, pedig olyan röndös dolog ez, hogyennél mán röndösebb nem is löhet. Hát nem érdemölték mög azt a néhány ezör rongyos koronát a főszámvevők? Ha nem érdemölték vóna mög, nem is kinálták vóna, ugy-e Miska öcsém? Lúba a zab!

Csak mán Géza gyünne vissza a hévatalába, hogy csinálna röndöt a városházán. A világon sincs nálánál eréjesebb, böcsületösebb embör. Csak az irigy embörök kajabálnak rá kigyót-békát, de ü nem ad rá sömmit. Jól is töszí. Ordítson csak a sok, a nagyszáju, te mög kupánvágásba fáradgyál el Géza. Emelöm poharam az egészségödre, álgyon mög a verebek istene. Lúba a zab!

Mán én babám ijen vagyok!

SEJTI.

— Ha jövő héten beszélni óhajt velem, keressen fel a kórházban.

— Operáltatja magát?

— Nincs szándékomban, de automobilt vettem.

LOGIKA.

- Bandi — kérdi a tanító — miből van a kabátod?
 — Posztóból.
 — És miből készül a posztó?
 — Gyapjuból.
 — Honnan zserezzük a gyapjut?
 — Megnyirjuk a birkát.
 — Helyes. Milyen állatnak köszönhetjük tehát a ruhát?
 — Az . . . az . . . apának.

Kis medve

szellemes röppentyűi.

- Micike, ha mosóné ma vasal, akkor mikor mos?
 — Hát te csacsi, előbb mos aztán vasal.
 —
 — Modjon egy olyan szót, melyben benne van a Titanic.
 — ? ?
 — Hát az óceán.
 —
 — Rabló maga Micike?
 — Nem hallgatsz te szemtelen.
 — No igen! A kis patikus mondja, hogy elrabolta szive nyugalmát.

ŐSZ.

Hullanak a falevelek,
 Dér ül már a földön,
 Felöltömről énekelek
 És a hírét költöm.

Még a nyáron, amikor a
 Meleg szörnyű nagy volt,
 Rosszul ment a zsebem sora,
 Bár a szívem se nagy volt.

A magyar kir. zálogházba
 Vándorolt át szépen
 És azóta ázva-fázva
 Feléje sem néztem.

De most bezzeg emlegetem,
 Hogy: milyen jó volna,
 Ha a babám úgy szeretne,
 Mindig rám gondolna!

Pakonpart Alfréd

— Á! Van sze'encsém méljen tisztelt Zengei ur, alázto-szogéla! — Ugy, ugy ké'em, ide, ide a fő'ü székben mésztasson helet pa'an-esolni! — Fe'i ké'em készítsen egy szüzi habot a nagyságos u'nak, me't ő mindenben, még a dohányban is azt sze'eti! — Ugy-e bár nagyságos ur, igazam van? — Pe'sze ké'em, az oljan fé'fiu, mint önkegyed, aki még begyesen és ami a fő, hegyesen jár ké'em, az még el tudja használni a szüz dohányt! — Szabad é'deklődnöm nagyságos ur, mésztatott már az idén aga'ászaton részt venni? — Hogy nem, csak néha boga'ászni tetszik? — Oh ké'em az sem lehet rossz mulatság, csak pe'sze a boga'ak nemétől függ! — Ké'em, szót sem szólok többé, volt sze'encsém nagyságos ur, alázto-szogéla!

— Á, sze'vusz a'anyos kolléga, Anti de Keserü! Ugy látom ké'lek, hogy nem vágsz má' olan kesé'ü pofát szomo'u csalódásod miatt?! Pe'sze ké'lek, magas hivatásod és nádszál te'meted feljogosít téged egy uljabb sláger bohózat elkövetésére! Sze'vusz csibém!

Bugyi Sándor*)

Az álom.

Kegyetlen álmodós vagyok. Mesmeg álmottam. Azt álmottam, hogy egy hórihorgos muszka, meg egy fürge taliány bécsi koponyát püföltek, oszt a kétfarkú cse orosz lány meg a rác vadkan is érvinyesen érdekelték a koponya gazdáját; gyomrozták fájinul, ki elől, ki hátul, mék hun írte.

A bécsi bácsi oszt ijjetibe nem tudott egyebet kitalálni, mint asztat, hogy elkezdett szípen curukkolni Magyarország felé. Itt oszt mingyá nem lett semmi baja, lemaratt róla a sok ellenség, mer mír azír, hogy mink magyarok ojan jó bolondok vagyunk, hogy tüstint lócsre kapunk mihánt szorul a sógor kapcája, oszt ne mongyik a semmi egyebet, csak asztat, hogy: magyarok ne haggyatok! — rögtön ütünk verünk, csipeljük jobbra-barra magunk körül, oszt meg van mentve a sógor.

Hogy oszt mivel fizet írte, — asztat nem igen kérdezzük ojanakor. Gavallérok vagyunk.

Mán hogy oszt most üllesz-i vasse, asztat nem tudom, csak sejtem, hogy mesmeg ijesmi kiszül, mer hogy a rácok, sógor ódalát, hát mihozzánk kezd döngölődni. Mink meg ájjuk, mint az ól szegeleti.

Ssak asztat nem értem, hogy ez a nekivadult kórmány azír még se akar szelidülni, mer ehen még mindig rázza a rongyot, pedig ugyancsak kiporozta mán rajta Dézsi meg Vázsonyi a gunyát.

De különöskípen Tisza Pista mikíppen rázza! Még ú begyeskedik csak szörnyen, pég ugp áll neki, mint mikor a

kappan felmegy a szemétdomb tetejére oszt kukorikolni akar.

Hát erre ne oszt még csak asztat se mondhatom, hogy ne izél Pista, mert megijed a gyerek. Na mer hogy itt hejbe nem ijettek meg a gyerekek, hanem kapták magukat, meggórálták ú kigyelmit.

Vót pedig körülötte eccsomó pesti detektiv vagy mi az isten csudája. Mit mongyak mán erre? Csak annyit mondok, hogy kár ide küdeni ennek a firfunak az örízetre aszt az idegenszörü pesti titkoslendőri csőcseliket, mer isz van itt hejbe is lendőr elíg. Hogy egyebet ne mongyak: Mile Pál, Bardócz, Vadas, Ozory — mind keresztapám, mer nem eccer-kéccer csatogott a tenyerük a kípemen, de azír víremet ontanám írtek, mer mír azír, hogy nekem se árt nyíha az oktatás, de meg oszt akki a legfűbb, mindegyikőjük türülmeccett törzsgyökeres magyar ember, nem ojan lúvirslibe való elegy-belegy, mint ammijen abba a zagyva kipú Pest-Budába terem.

Hát így oszt aszondom, hogy jobb lett vóna, ha fel se íbredek. Hadd álmodnám, hogy mikíppen gyöz a nemzet, hogy hajtja Tisza—Lukácsékat az óperenciás tengeren is tulra! Hogy sugódnak reggeli köntöcbe a panamisták, hogy szalad a muszkapárt valamennyi patkányjával együtt?

Áunnye, deg erányos lenne, ha nem is álom, hanem tiszta szín valóság lenne ez az érvinyes sor!

Ugy legyik!

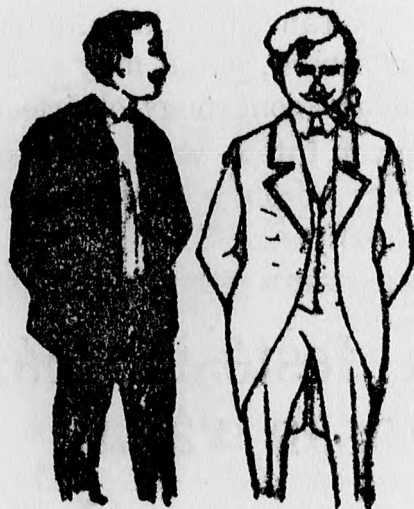
De mikor lessz a!?

Hisz ehen, mire esztet leirtam, mán Lukács hejjett ippen Tisza Pista lett a fűfüminiszter.

Mit mongyak mán erre?

Nem tok egyebet mondani, mint asztat, hogy éjjen Kovács Gyula.

VALÓSZINŰ.

— Mivel volt a menyasszony ruhája bélelve?

— Az árát tekintve, alighanam rádiummal.

Trabukó Marcsa

— O kérem, de szép is a leány élet, pláne ha olyan, mint az enyém mostanában! Vasárnap is olyan boldog voltam igazán, hogy ki sem tudom mondani . . . Tetszenek tudni, kimentünk a kocsitolómmal a csapókeri mulatságra, ahova persze ides is kijött. Nahát jobb helyre igazán nem is mehettünk volna, mint ide! Minden mulatságot itt kellene rendezni, akkor sikerülne mind. Ez a valódi paradicsoma a szerelemnek! Képzeljék kérem, sehol egy gáz, vagy villany-lámpa. És azt mindenki tudja magáról, hogy a szerelmesek az ilyen helyet keresik! És mi meg is találtuk!

Oh, elképzélhetik kérem a boldogságomat, karon fogva egymást szorosan, koromsötétben emni! . . . Ő velem! . . . Ides meg úgy jött utánnunk, mint egy tehervonat, csak a szuszogását hallottuk. Oh, hát még az isteni tánc, amit jártunk ő velem! . . . Mindenkinek feltűnt. Ides meg is szóllított egy párszor, hogy ne csimpószkodjunk úgy egymásba, mert majd melegünk lesz! De hát ki hallgat ilyenkor ilyesmire? . . . Tánc után kimentünk a teremből a dülöre sétálni, a hol meg volt az a legnagyobb boldogságom, hogy elkértem a füttyölőjét és nagyot futam vel a sötétben, olyat, hogy csak úgy gőzölt! Ugy-e bár ez az élet? Meghiszem azt!

Szoba festést, mázolászt
jutányosan vállal

Kelemen Sándor
Méliusztér 5. sz.

Gerbaud féle

saját készítményü teasütemények kilója 4 korona
Sántha cukrászda, Hatvan-utca 7.

Micike.

a virágáros leány csintalankodásai.

Nem értem, hogy miért vezetik a leányok az oltár elé, mikor maguktól is szívesen mennek.

A leány minden utja a nászut felé vezet.

Ma nem leányt, hanem pénzt kérnek az urak.

Maholnap a legnagyobb naplopók az anyakönyvezetők lesznek.

A boldogság sokszor a boldogtalanságon épül.

A hűséget nem az asszonyok találták fel.

Az a nő, aki egyszer megcsalja aaz urát, másodszer is megcsalja.

A hűtlenségnek renszerint folytatása következik.

A szerelem nem bátorságból, hanem megadásból él.

Tócsóskert Margit utca 16 szám a.
levő ház **KIADÓ** Ertekezhetni ugyanott.

ÉRDEKLŐDÉS.

— Az ám, szegény ember! Három orvos
kezelte a halála előtt.
— És tudják már, melyik volt az oka?

HÁLA ISTENNEK.

— Na, hála Istennek, a jövő hónap-
ban szalma özvegy leszek.
— A felesége elutazik?
— Nem; de engem párbajvétségért le-
csuknak.

KÉSZSÉG.

Hárpiáné: Benn van a férjem?
Koresmáros: Igen. Be tetszik jönni, vagy
kidobjam?

**Žessék
a cimre
vigyázni**

Kozák Ferenc

vők vidékre is.

Ha akar ön megbízható új
modern asztalos árukat
olcsón, jól, gyorsan és
tervszerűleg a legegyszerű-
sítől, legdiszesebb kiví-
telig készíttetni, forduljon

épület, butor, boltbe-
rendezési céghez, Deb-
recen Homok-utca 59.
Meghívásra azonnal jö-

Rejtett-kép.

Népszövetségi Hitelszövetkezet

Debreczen, Varga-utca 1. szám.

Heti betéteket állandóan elfogad, külön díjak
felszámítása nélkül. A tagok betétei után a
legmagasabb kamatot biztosítja.

Hivatalos órák : d. e. 9—12-ig
d. u. 3—5-ig

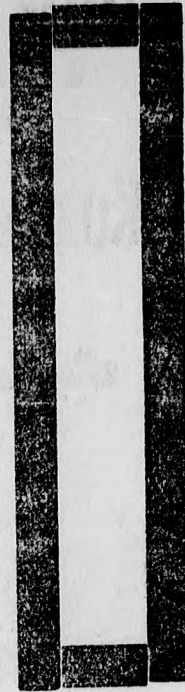
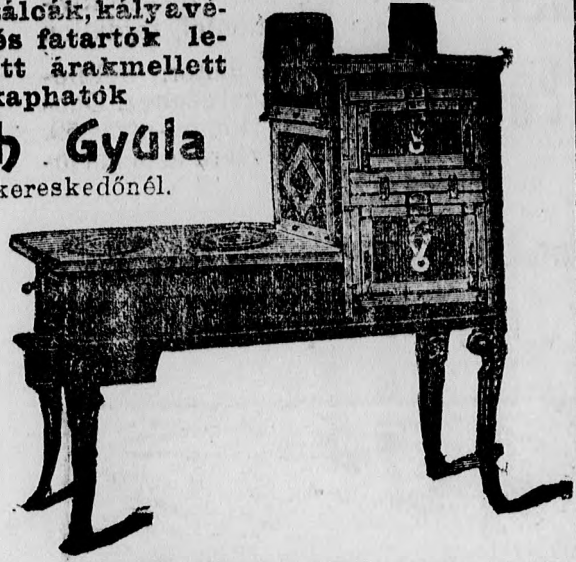
Törzsbetét hetenként 20 fillér.

Jakaréktüzhelyek és kályhák

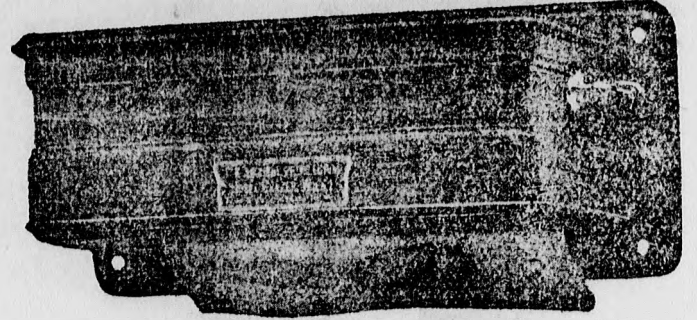
kályhatálcák, kályavédők és fatartók le-
szállított árammellett
kaphatók

Tóth Gyula

vaskereskedőnél.

Szab. Grazer-téle
egészségügyi papír.
El az ujság-papírral! Kultur-szükséglet!

Ezen papír egyenként hajtogatva és egymásba kapcsolva jön forgalomba. Használata meg-
óvja az emberiséget fekélyek és ragályozástól
mely a tisztátalan nyomtatott ujság-papír igába
hajtasával állandó veszélylyel jár az egész-
ségre. Eddig példátlan olcsó árban árusítom
ezen cikkeket, miért is a legkisebb keresetű
kézimunkás túlkéjéből sem szabad hiányozni.

Ára:

Egy csomag 500 db barnapapír (Grazer-féle) 30 fillér.
Egy csomag 500 db fehérpapír (Grazer-féle) . 36 fillér.
Egy darab hozzávaló tömör, elegáns tölgyfa-
szekrényke, elzáró toloájtóval 2 K 40 fillér

Mihály Sámuel

papírkereskedés, irodaberendezési szaktízlet,
villanyerőre berendezett könyvnyomdai iparüzem
DEBRECEN, Piac-u. 30. (Korzó.)
Alapított 1891. Alapított 1891

A „Villám”

„mult évi
folyama
kapható a
kiadó-
hivatalba.

Özv. Simkovits
Istvánné frizernő alkalmi fésüléseket elfogad
és tanítványokat felvesz. Eötvös-utca 38. sz.

KOMLÓS

női divat és felöltő
áruházban őszi felöl-
tők, kosztümök, blu-
zok, pongyolák fel-
tűnést keltő szolid

árak mellett.

Piac-utca, a Megyeház mellett.

Festékes hordók

igen olcsón kaphatók.
Arany János-utca 47.

Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhiva-
talban. Megtekintés végett kefe-
.: .: levonatott küldünk. .: .:

Gyomorgöros, kólíka étvágy-
talanság és általában gyomor-
betegségeknel a legkitténbb házlszer a

Hollandi

GYOMORCSEPPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható:

1465

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában

DEBRECEN.

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában